

Livets väg

nr 13 / 2022

Jesus sade: Jag är vägen,
sanningen och livet. Ingen
kommer till Fadern utom
genom mig (Joh. 14:6).



Vägen genom Bibeln (2)



Löftena om Messias. I första Mosebok upprepade Herren Gud flera gånger sina löften om den kommande Messias, Kristus. Detta är centrum i hela GT.

Löftet till Adam och Eva

Det ursprungliga löftet, som vi kallar *"proto-evangeliet"* var Guds ord efter syndafallet som straff över djävulen, den gamle ormen. Till honom sade Herren:

"Eftersom du gjort detta, ska du vara förbannad bland alla boskapsdjur och vilda djur. På din buk ska du gå, och jord ska du äta så länge du lever. Jag ska sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din avkomma (säd) och hennes avkomma. Han ska krossa ditt huvud och du ska hugga honom i hälen." (1 Mos. 3:14f).

Djävulen är alltid fientlig mot Gud och människorna. Han är ju en fallen ängel som fick med sig många andra onda änglar i sitt uppror mot Gud. Hans mål är att hindra människorna från att på nytt få gemenskap med Gud. Därför rasar han särskilt mycket mot Kristus och hans kyrka. Men i detta ord lovade Herren, att ormens huvud skulle bli krossat. *"Ormens huvud"* syftar på djävulens stora makt. Satans rike är väldigt och mäktigt och djävulen är huvudet för detta onda rike. Men huvudet skall krossas av *"kvinnans säd"* (avkomma). Detta syftar på Guds Son, som skall bli

människa och frälsa världen. Detta kan djävulen inte tåla. Så har det under hela historien rasat en strid mellan Satan och Kristus. Men Guds ord i denna profetia visar, att det inte är en oviss strid. Gud säger att Kristus skall *"krossa ormens huvud"*, och därmed göra hans makt om intet. Men detta krossande har ett högt pris. Endast genom att lida och dö för hela världens synd kunde Jesus vinna över Satan och försona hela människosläktet. Detta beskrivs som att *"ormen hugger Messias i hälen"*. Försoningen kunde bara vinnas genom att Jesu blod blev utgjutet på korset. Som sann Gud och sann människa gick han in i vårt ställe och vann en fullkomlig seger över synden, döden och djävulen. Redan på syndafallets dag stod det alltså klart, att Gud är vinnaren i denna stora strid. Så kunde de troende under hela GT:s tid hålla fast vid löftet att de skulle bli frälsta och rättfärdiggjorda genom tron på den kommande Messias, Jesus Kristus.

Löftet till Noa

Noas namn betyder *"tröstaren"* och han fick detta namn just därför att Gud genom honom skulle ge tröst och hjälp (1 Mos. 5:28). När ondskan hade blivit mycket stor på jorden förkunnade Gud, att ett fruktansvärt straff måste komma i form av en väldig flod, som skulle förinta allt liv på jorden. Floden var en översvämning som kom över hela jordklotet och gick över alla berg. Det står:

Jorden blev mer och mer fördärvad inför Gud och full av våld. Gud såg på jorden, och se, den var fördärvad, eftersom alla människor levde i fördärv på jorden. Då sade Gud till Noa: "Jag har bestämt mig för att göra slut på allt levande, för

Livets väg

Evangeliskt-lutherskt kyrkoblاد

Nr 13, 18 februari 2022

Red. kyrkoherde Sten Rydh

jorden är full av våld på grund av dem. Se, jag ska förgöra dem tillsammans med jorden” (1 Mos. 6:11-13).

Men Gud förkunnade inte bara straffet utan också en väg till räddning. Han befälde Noa att göra en ark och ta med sig ett par av alla djur i arken och sju par av de rena djuren som skulle offras. Arken var väldigt stor, cirka 150 meter lång, 25 meter bred och 15 meter hög. Den beskrivs som en jättstor låda, tre våningar hög. Genom ett Guds under kunde så alla djur få plats i arken och vara där i nästan 13 månader.

Arken är en tydlig förebild för hur Kristus frälsar alla som tar sin tillflykt till hans försoning. Arken pekar framåt och betecknar dopet och tron. Petrus skriver:

Efter denna förebild frälser nu dopet också er. Det innebär inte att kroppen renas från smuts utan är ett rent samvetes bekräftelse till Gud genom Jesu Kristi uppståndelse (1 Petr. 3:21).

När arken strandat på Ararats berg och Noa gått ut ur den, gjorde han ett altare och offrade av alla rena fyrfotadjur och fåglar. Detta var också en förebild för Kristi offer, liksom över huvud taget alla djur som bars fram till försoningsoffer i GT. Så lovade Gud att aldrig mer straffa allt levande. En sådan världsvid katastrof kommer därför aldrig mer att hända innan Kristus kommer tillbaka. Som ett tecken på detta gav Gud oss *regnbågen*. Han uttalade det underbara löftet:

Så länge jorden består ska sådd och skörd, köld och värme, sommar och vinter, dag och natt aldrig upphöra.” (1 Mos. 8:22) ... Jag ska upprätta mitt förbund med er: Aldrig mer ska allt liv utrotas genom flodens vatten. Aldrig mer ska en flod komma och fördärva jorden.” Och Gud sade: ”Detta är tecknet på det förbund som jag för all framtid sluter med er och med alla levande varelser hos er: Min båge sätter jag i skyn, och den ska vara tecknet på förbundet mellan mig och jorden. När jag låter moln stiga upp över jorden och bågen syns i skyn ska jag tänka på mitt förbund, det som har

slutits mellan mig och er och alla levande varelser, allt liv, och vattnet ska inte mer bli en flod som utplånar allt liv. När bågen syns i skyn och jag ser på den, ska jag tänka på det eviga förbundet mellan Gud och alla levande varelser, allt liv på jorden” (1 Mos. 9:11-16).

Regnbågen är alltså det stora tecknet på Guds nåd. Löftet om att jorden skall bevaras till den yttersta dagen står samman med löftet om nåden i Kristus. Så har regnbågen i alla tider varit en kristen symbol, som Gud själv har skänkt oss.

Löftet till Abraham

Efter en tid ökade ogudaktigheten på jorden mer och mer. I sitt högmod ville människorna bygga Babels torn ända upp till himlen och så skapa sig ett namn. Men Gud hindrade detta bygge och gjorde så att människorna började tala olika språk och inte längre förstod varandra. Särskilt tycks ogudaktigheten har varit stor i det gamla tvåflodslandet där troligen Edens lustgård låg med tanke på de floder som beskrivs i 1 Mos. 2:11-14. Men nu var det inte längre någon lustgård, utan världsliga områden där tron på främmande avgudar bredde ut sig.

Ut ur detta område kallade så Gud Abraham och befälde honom att leva som en gäst och främling i Kanaans land. Detta land lovade Herren att Abrahams talrika efterkommande skulle få ärva. Men det dröjde ännu lång tid, cirka 500 år, innan Josua till sist fick tåga in i landet och erövra det. Så fick Abraham, Isak och Jakob leva som en liten kyrka bestående av något hundratal personer i en hednisk omgivning i det land som så småningom skulle kallas Israel, vilket var det namn Jakob fick sedan han brottats med Gud.

Löftena till Abraham, Isak och Jakob är något av det allra viktigaste i första Mosebok.

Vi skall behandla dessa löften närmare i nästa nummer av ”Livets väg”.